

5 ΙΟΥΝΙΟΥ 2017

† ΔΕΥΤΕΡΑ μετὰ τὴν Πεντηκοστήν.

«ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ»

Δωροθέου ἐπισκόπου Τύρου ἱερομάρτυρος (†362), Νικάνδρου, Γοργίου καὶ Απόλλωνος μαρτύρων (δ' αἰ.), Μάρκου νεομάρτυρος ἐν Χίῳ.

Τυπικὸν Πεντηκοσταρίου §§51-52.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ

ΕΣΠΕΡΑΣ

(Σημαίνει ταχύτερον διὰ τὴν
τῆς γονυκλισίας Ἀκολουθίαν).

Εὐλογητὸς ὁ Θεός, Δεῦτε προσκυνήσωμεν
(γ') καὶ ὁ προοιμιακός, ἄνευ ψαλτηρίου.

Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου.

ΤΑ ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ὁ διάκονος· Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν
κτλ.

Οἱ δὲ χοροὶ εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέη-
σον μέχρι καὶ τῆς Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Ὁ διάκονος· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερέυς· Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Ψαλμὸς ρμ' (140).

Ἦχος α'.

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· εἰ-
σάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς
σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δε-
ήσεώς μου ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ. Εἰ-
σάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου ὡς θυμίαμα
ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία
ἐσπερινή. Εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύ-
ραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πο-
νηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁ-
μαρτίαις,

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν,
καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐ-
τῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει καὶ ἐλέγξει με,
ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κε-
φαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις
αὐτῶν· κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κρι-
ταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν·
ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορ-
πίσθη τὰ ὄστα αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε Κύριε, οἱ ὀφθαλμοὶ μου· ἐ-
πὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος, ἧς συνεστήσαντό
μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων
τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρ-
τωλοὶ· κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

Ψαλμὸς ρμα' (141).

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου
πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν
θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ
σὺ ἔγνωσ τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἧ ἐπορευόμην, ἔκρουσαν παγί-
δα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἐπέβλεπον, καὶ
οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ-
ζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε· εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ, ἐν γῆ ζώντων.

Πρόσχευς πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθη σφόδρα.

Ῥῦσαι με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ἰστῶμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα γ', δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος δ'.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Παράδοξα σήμερον, εἶδον τὰ ἔθνη πάντα ἐν πόλει Δαυΐδ, ὅτε τὸ Πνεῦμα κατήλθε τὸ Ἅγιον ἐν πυρίναις γλώσσαις, καθὼς ὁ θεηγόρος Λουκᾶς ἀπεφθέγγετο. Φησὶ γάρ· Συνηγμένων τῶν Μαθητῶν τοῦ Χριστοῦ, ἐγένετο ἦχος, καθάπερ φερομένης βιαίας πνοῆς, καὶ ἐπλήρωσε τὸν οἶκον, οὗ ἦσαν καθήμενοι· καὶ πάντες ἤρξαντο φθέγγεσθαι, ξένοις ῥήμασι, ξένοις δόγμασι, ξένοις διδάγμασι, τῆς ἁγίας Τριάδος.

Στίχ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἦν μὲν ἀεὶ, καὶ ἔστι, καὶ ἔσται, οὔτε ἀρξάμενον, οὔτε παυσόμενον, ἀλλ' ἀεὶ Πατρὶ καὶ Υἱῷ συντεταγμένον, καὶ συναριθμούμενον· ζωὴ, καὶ ζωοποιῶν· φῶς, καὶ φωτὸς χορηγόν· αὐτάγαθον, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος· δι' οὗ Πατὴρ γνωρίζεται, καὶ Υἱὸς δοξάζεται, καὶ παρὰ πάντων γινώσκεται, μία

δύναμις, μία σύνταξις, μία προσκύνησις, τῆς ἁγίας Τριάδος.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, φῶς, καὶ ζωὴ, καὶ ζῶσα πηγὴ νοερά. Πνεῦμα σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως, ἀγαθόν, εὐθές, νοερόν, ἡγεμονεῦον, καθαῖρον τὰ πταίσματα. Θεός, καὶ θεοποιῶν· πῦρ, ἐκ πυρός προῖον, λαλοῦν, ἐνεργοῦν, διαιροῦν τὰ χαρίσματα· δι' οὗ Προφηταὶ ἅπαντες, καὶ Θεοῦ Ἀπόστολοι, μετὰ Μαρτύρων ἐστέφθησαν. Ξένον ἄκουσμα, ξένον θέαμα, πῦρ διαιρούμενον, εἰς νομὰς χαρισμάτων.

Στίχ. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἦν μὲν ἀεὶ, ...

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, φῶς, καὶ ζωὴ, καὶ ζῶσα πηγὴ νοερά. Πνεῦμα σοφίας, Πνεῦμα συνέσεως, ἀγαθόν, εὐθές, νοερόν, ἡγεμονεῦον, καθαῖρον τὰ πταίσματα. Θεός, καὶ θεοποιῶν· πῦρ, ἐκ πυρός προῖον, λαλοῦν, ἐνεργοῦν, διαιροῦν τὰ χαρίσματα· δι' οὗ Προφηταὶ ἅπαντες, καὶ Θεοῦ Ἀπόστολοι, μετὰ Μαρτύρων ἐστέφθησαν. Ξένον ἄκουσμα, ξένον θέαμα, πῦρ διαιρούμενον, εἰς νομὰς χαρισμάτων.

Στίχ. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, φῶς, καὶ ζωὴ, ...

Δόξα. Καὶ νῦν. **Ἦχος πλ. β'.**

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρών, καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός· ἐλθέ, καὶ σκήνωσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον Ἀγαθὴ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου.

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης
τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρὸς,
* οὐρανοῦ, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, *
ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς
ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἄ-
γιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι και-
ροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίαις, * Υἱὲ Θεοῦ,
ζωὴν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

Ἐὰν δὲ εἰσοδεύουν δύο ἢ περισσότεροι ἱερεῖς,
ψάλλουν αὐτοὶ τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν.

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Καὶ ψάλλεται τὸ μέγα προκείμενον.

Ἦχος βαρῦς. Ψαλμὸς ος' (76).

Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεός,
ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος. (ος' 14-15)

Στίχ. α'. Ὁ Θεός, ἐν τῷ ἁγίῳ ἢ ὁδός σου· ἐ-
γνώρισας ἐν τοῖς λαοῖς τὴν δύναμίν σου. (ος'
15)

Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεός,
ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος. (ος' 14-15)

Στίχ. β'. Καὶ εἶπα· Νῦν ἠρξάμην· αὕτη ἢ ἀλ-
λοίωσις τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου. (ος' 11)

Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεός,
ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος. (ος' 14-15)

Στίχ. γ'. Ἐμνήσθην τῶν ἔργων Κυρίου, ὅτι
μνησθήσομαι ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῶν θαυμασιῶν
σου. (ος' 12)

Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν; σὺ εἶ ὁ Θεός,
ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος. (ος' 14-15)

* * *

ΕΥΧΑΙ ΓΟΝΥΚΛΙΣΙΑΣ Α'

Εἶτα λέγει ὁ διάκονος· Ἐτι καὶ ἔτι, κλίναντες
τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ἡμῶν κλινόντων τὰ γόνατα ἐπὶ γῆς, καὶ
ἀσκεπῶν ὄντων, ἀναγινώσκει ὁ ἱερεὺς τὰς
εὐχὰς ἀπὸ τοῦ βήματος μεγαλοφώνως εἰς ἐ-
πήκοον πάντων.

Ἄχραντε, ἀμίαντε, ἀναρχε, ἀόρατε, ἀκατάλη-
πτε, ἀνεξιχνίαστε, ἀναλλοίωτε, ἀνυπέρβλη-
τε, ἀμέτρητε, ἀνεξίκακε Κύριε· ὁ μόνος ἔχων
ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον· ὁ ποιήσας
τὸν οὐρανόν, καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν,
καὶ πάντα τὰ δημιουργηθέντα ἐν αὐτοῖς· ὁ
πρὸ τοῦ αἰτεῖσθαι τοῖς πᾶσι τὰς αἰτήσεις πα-
ρέχων· Σοῦ δεόμεθα, καὶ σὲ παρακαλοῦμεν,
Δέσποτα φιλάνθρωπε, τὸν Πατέρα τοῦ Κυρί-
ου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ, τοῦ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ διὰ
τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντος ἐκ τῶν
οὐρανῶν, καὶ σαρκωθέντος ἐκ Πνεύματος ἁ-
γίου, καὶ Μαρίας τῆς ἀειπαρθένου, καὶ ἐνδό-
ξου, Θεοτόκου· ὃς πρότερον μὲν λόγοις διδά-
σκων, ὕστερον δὲ καὶ ἔργοις ὑποδεικνύς, ἠνί-
κα τὸ σωτήριον ὑφίστατο πάθος, παρέσχεν ἡ-
μῖν ὑπογραμμὸν τοῖς ταπεινοῖς, καὶ ἁμαρτω-
λοῖς, καὶ ἀναξίοις δούλοις σου, δεήσεις προ-
σφέρειν, ἐν ἀυχένος καὶ γονάτων κλίσειν, ὑ-
πὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λα-
οῦ ἀγνοημάτων. Αὐτὸς οὖν, Πολυέλεε καὶ Φι-
λάνθρωπε, ἐπάκουσον ἡμῶν, ἐν ἣ ἂν ἡμέρα
ἐπικαλεσώμεθά σε· ἐξαιρέτως δέ, ἐν τῇ ἡμέρα
ταύτῃ τῆς Πεντηκοστῆς, ἐν ἣ, μετὰ τὸ ἀναλη-
φθῆναι τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν εἰς
τοὺς οὐρανοὺς, καὶ καθεσθῆναι ἐν δεξιᾷ σου
τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, κατέπεμψε τὸ ἅγιον
Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἀγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ
Ἀποστόλους· ὃ καὶ ἐκάθισεν ἐφ' ἓνα ἕκαστον
αὐτῶν καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες τῆς ἀκενώ-
του χάριτος αὐτοῦ, καὶ ἐλάλησαν ἐτέραις
γλώσσαις τὰ μεγαλεῖά σου, καὶ προεφήτευ-
σαν. Νῦν οὖν δεομένων ἐπάκουσον ἡμῶν, καὶ
μνήσθητι ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, καὶ κατακρί-
των, καὶ ἐπίστρεψον τὴν αἰχμαλωσίαν τῶν
ψυχῶν ἡμῶν, τὴν οἰκειάν συμπάθειαν ἔχων
ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύουσαν. Δέξαι ἡμᾶς προ-
σπίπτοντάς σοι, καὶ βοῶντας τό, Ἠμάρτομεν.
Ἐπὶ σὲ ἐπερῶρίφημεν ἐκ μήτρας, ἀπὸ γαστροῦς
μητρὸς ἡμῶν, Θεὸς ἡμῶν σὺ εἶ· ἀλλ' ὅτι ἐξέ-

λιπον ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν, γεγυμνώμεθα τῆς σῆς βοηθείας, ἔστερήμεθα ἀπὸ πάσης ἀπολογίας. Ἀλλὰ θαρρόυντες τοῖς οἰκτιρμοῖς σου, κράζομεν· Ἄμαρτίας νεότητος ἡμῶν, καὶ ἀγνοίας μὴ μνησθῆς, καὶ ἐκ τῶν κρυφίων ἡμῶν καθάρισον ἡμᾶς. Μὴ ἀπορρίψῃς ἡμᾶς εἰς καιρὸν γήρωσ· ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχὺν ἡμῶν, μὴ ἐγκαταλίπῃς ἡμᾶς· πρὶν ἡμᾶς εἰς τὴν γῆν ἀποστρέψαι, ἀξίωσον πρὸς σὲ ἐπιστρέψαι, καὶ πρόσχες ἡμῖν ἐν εὐμενείᾳ καὶ χάριτι. Ἐπιμέτρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν τοῖς οἰκτιρμοῖς σου· ἀντίθες τὴν ἄβυσσον τῶν οἰκτιρῶν σου, τῷ πλήθει τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν. Ἐπίβλεψον ἐξ ὕψους ἁγίου σου, Κύριε, ἐπὶ τὸν λαόν σου τὸν περιεστῶτα, καὶ ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον ἔλεος· ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου· ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ τῆς καταδυναστείας τοῦ Διαβόλου· ἀσφάλισαι τὴν ζωὴν ἡμῶν τοῖς ἁγίοις καὶ ἱεροῖς νόμοις σου. Ἀγγέλω πιστῷ φύλακι παρακατάθου τὸν λαόν σου· πάντα ἡμᾶς συνάγαγε εἰς τὴν Βασιλείαν σου· δὸς συγγνώμην τοῖς ἐλπίζουσιν ἐπὶ σέ· ἄφες αὐτοῖς καὶ ὑμῖν τὰ ἁμαρτήματα· καθάρισον ἡμᾶς τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος· διάλυσον τὰς καθ' ἡμῶν μηχανὰς τοῦ ἐχθροῦ.

Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην τὴν εὐχήν.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, Δέσποτα παντοκράτορ, ὁ φωτίσας τὴν ἡμέραν τῷ φωτὶ τῷ ἡλιακῷ, καὶ τὴν νύκτα φαιδρύνας ταῖς ἀνγαῖς τοῦ πυρός· ὁ τὸ μῆκος τῆς ἡμέρας διελθεῖν ἡμᾶς καταξιώσας, καὶ προσεγγίσει ταῖς ἀρχαῖς τῆς νυκτός, ἐπάκουσον τῆς δεήσεως ἡμῶν, καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ σου· καὶ πᾶσιν ἡμῖν συγχωρήσας τὰ ἐκούσια καὶ τὰ ἀκούσια ἁμαρτήματα, πρόσδεξαι τὰς ἐσπερινὰς ἡμῶν ἰκεσίας, καὶ κατάπεμψον τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου καὶ τῶν οἰκτιρῶν σου ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Τείχισον ἡμᾶς ἁγίοις Ἀγγέλοις σου· ὀπλίσσον ἡμᾶς ὀπλοῖς δικαιοσύνης σου· περιχαρακώσον ἡμᾶς τῇ ἀληθείᾳ σου· φρουρήσον ἡμᾶς τῇ δυνάμει σου· ῥῦσαι ἡμᾶς ἐκ πάσης περιστάσεως, καὶ πάσης ἐπιβουλῆς τοῦ ἀντικειμένου. Παράσχου δὲ ἡμῖν καὶ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν, σὺν τῇ ἐπερχομένῃ νυκτί, τελείαν,

ἁγίαν, εἰρηνικὴν, ἀναμάρτητον, ἀσκανδάλιστον, ἀφάνταστον, καὶ πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν· πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι εὐαρεστησάντων.

Ὁ διάκονος· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης...

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως· Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σῶζειν ἡμᾶς ὁ Θεός ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἡ ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Ὁ διάκονος τὴν ἐκτενῆ δέησιν· Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς κτλ.

Ὁ χορὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον **τρὶς, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν ἅπαξ.**

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ΕΥΧΑΙΓΟΝΥΚΛΙΣΙΑΣ Β'

Εἶτα ὁ διάκονος· Ἔτι καὶ ἔτι, κλίναντες τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἐπεύχεται·

Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ τὴν σὴν εἰρήνην δεδωκὼς τοῖς ἀνθρώποις, καὶ τὴν τοῦ παναγίου Πνεύματος δωρεάν, ἔτι τῷ βίῳ καὶ ἡμῖν συμπαρών, εἰς κληρονομίαν ἀναφαιρέτον τοῖς πιστοῖς ἀεὶ παρέχων, ἐμφανέστερον δὲ ταύτην τὴν χάριν τοῖς σοῖς μαθηταῖς καὶ Ἀποστόλοις σήμερον καταπέμψας, καὶ τὰ τούτων χεῖλη πυρίναις στομώσας γλώσσαις, δι' ὧν πᾶν γένος ἀνθρώπων τὴν θεογνωσίαν,

ἰδία διαλέκτῳ, εἰς ἀκοὴν ὠτίου δεξάμενοι, φωτὶ τοῦ Πνεύματος ἐφωτίσθημεν, καὶ τῆς πλάνης ὡς ἐκ σκότους ἀπηλλάγημεν, καὶ τῆ τῶν αἰσθητῶν καὶ πυρίνων γλωσσῶν διανομῇ, καὶ ὑπερφυεῖ ἐνεργείᾳ, τὴν εἰς σὲ πίστιν ἐμαθητεύθημεν, καὶ σὲ θεολογεῖν, σὺν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, ἐν μιᾷ Θεότητι, καὶ δυνάμει, καὶ ἐξουσίᾳ κατηυγάσθημεν. Σὺ οὖν τὸ ἀπαύγασμα τοῦ Πατρὸς, ὁ τῆς οὐσίας καὶ τῆς φύσεως αὐτοῦ ἀπαράλλακτος, καὶ ἀμετακίνητος χαρακτήρ, ἡ πηγὴ τῆς σωτηρίας καὶ τῆς χάριτος, διάνοιξον κάμου τοῦ ἁματωλοῦ τὰ χεῖλη, καὶ δίδαξόν με πῶς δεῖ, καὶ ὑπὲρ ὧν χρῆ προσεύχεσθαι. Σὺ γὰρ εἶ, ὁ γινώσκων τὸ πολὺ τῶν ἁμαρτιῶν μου πλήθος, ἀλλ' ἡ σὴ εὐσπλαγχνία νικήσει τούτων τὸ ἄμετρον· ἰδοὺ γὰρ φόβῳ παρίσταμαί σοι, εἰς τὸ πέλαγος τοῦ ἐλέους σου τὴν ἀπόγνωσιν ἀπορῥίψας τῆς ψυχῆς μου. Κυβέρνησόν μου τὴν ζωὴν, ὁ πᾶσαν ῥήματι τὴν κτίσιν ἀρρῆτῳ σοφίας δυνάμει κυβερνῶν, ὁ εὐδιδος τῶν χειμαζομένων λιμῆν, καὶ γνώρισόν μοι ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι. Πνεῦμα σοφίας σου, τοῖς ἐμοῖς παράσχου διαλογισμοῖς, Πνεῦμα συνέσεως τῆ ἀφροσύνη μου δωρούμενος· Πνεῦμα φόβου σου τοῖς ἐμοῖς ἐπισκίασον ἔργοις· καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου· καὶ Πνεύματι ἡγεμονικῶ τὸ τῆς διανοίας μου στήριξον ὀλισθηρόν· ἵνα καθ' ἑκάστην ἡμέραν, τῷ Πνεύματί σου τῷ ἀγαθῷ, πρὸς τὸ συμφέρον ὀδηγούμενος, καταξιωθῶ ποιεῖν τὰς ἐντολάς σου, καὶ τῆς σῆς ἀεὶ μνημονεύειν ἐνδόξου, καὶ ἐρευνητικῆς τῶν πεπραγμένων ἡμῖν παρουσίας· καὶ μὴ παρίδης με τοῖς φθειρομένοις τοῦ κόσμου ἐναπατᾶσθαι τερπνοῖς, ἀλλὰ τῶν μελλόντων ὀρέγεσθαι τῆς ἀπολαύσεως ἐνίσχυσον θησαυρῶν. Σὺ γὰρ εἶπας, Δέσποτα, ὅτι περ, ὅσα ἂν τις αἰτήσῃται ἐν τῷ ὀνόματί σου, ἀκωλύτως παρὰ τοῦ σοῦ λαμβάνει συναϊδίου Θεοῦ καὶ Πατρὸς· διὸ καγὼ ὁ ἁμαρτωλός, ἐν τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου σου Πνεύματος, τὴν σὴν ἱκετεύω ἀγαθότητα· Ὅσα ἠὲξάμην, ἀπόδος μοι εἰς σωτηρίαν. Ναί, Κύριε, ὁ πάσης εὐεργεσίας πλουσιοπάροχος δοτὴρ ἀγαθός· ὅτι σὺ εἶ ὁ δίδους ὑπερεκπερισσοῦ, ὧν αἰτούμεθα. Σὺ εἶ ὁ συμπαθής, ὁ ἐλεή-

μων, ὁ ἀναμαρτήτως γεγωνῶς τῆς σαρκὸς ἡμῶν κοινωνός, καὶ τοῖς κάμπτουςι πρὸς σὲ γόνυ, ἐπικαμπτόμενος φιλευσπλάγχχνως, ἰλασμός τε γενόμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. Δὸς δὴ, Κύριε, τῷ λαῷ σου τοὺς οἰκτιρμοὺς σου· ἐπάκουσον ἡμῶν ἐξ οὐρανοῦ ἁγίου σου· ἁγιάσον αὐτοὺς τῇ δυνάμει τῆς σωτηρίου δεξιᾶς σου· σκέπασον αὐτοὺς ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερυγῶν σου· μὴ παρίδης τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου· Σοὶ μόνῳ ἁμαρτάνομεν, ἀλλὰ καὶ σοὶ μόνῳ λατρεύομεν· οὐκ οἶδαμεν προσκυνεῖν Θεῷ ἄλλοτρίῳ, οὐδὲ διαπετάζειν πρὸς ἕτερον Θεὸν τὰς ἑαυτῶν, Δέσποτα, χεῖρας. Ἄφες ἡμῖν τὰ παραπτώματα· καὶ προσδεχόμενος ἡμῶν τὰς γονυπετεῖς δεήσεις, ἔκτεινον πᾶσιν ἡμῖν χεῖρα βοηθείας· πρόσδεξαι τὴν εὐχὴν πάντων, ὡς θυμίαμα δεκτόν, ἀναλαμβάνόμενον ἐνώπιον τῆς σῆς ὑπεραγάθου Βασιλείας.

Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην·

Κύριε, Κύριε, ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς βέλους πετομένου ἡμέρας, ῥῦσαι ἡμᾶς καὶ ἀπὸ παντὸς πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου. Πρόσδεξαι θυσίαν ἐσπερινήν, τὰς τῶν χειρῶν ἡμῶν ἐπάρσεις. Καταξίωσον δὲ ἡμᾶς, καὶ τὸ νυκτερινὸν στάδιον ἀμέμπτως διελθεῖν, ἀπειράστους κακῶν· καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ταραχῆς καὶ δειλίας, τῆς ἐκ τοῦ Διαβόλου ἡμῖν προσγινομένης. Χάρισαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν κατάνυξιν, καὶ τοῖς λογισμοῖς ἡμῶν μέριμναν, τῆς ἐν τῇ φοβερᾷ καὶ δικαίᾳ σου κρίσει ἐξετάσεως. Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας ἡμῶν, καὶ νέκρωσον τὰ μέλη ἡμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· ἵνα, καὶ ἐν τῇ καθ' ὑπνον ἡσυχίᾳ, ἐμφαιδρυνώμεθα τῇ θεωρίᾳ τῶν κριμάτων σου. Απόστησον δὲ ἀφ' ἡμῶν πᾶσαν φαντασίαν ἀπρεπῆ, καὶ ἐπιθυμίαν βλαβεράν, Διανάστησον δὲ ἡμᾶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς προσευχῆς ἐστηριγμένους ἐν τῇ πίστει, καὶ προκόπτοντας ἐν τοῖς παραγγέλμασί σου.

Ὁ διάκονος· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης...

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως· Εὐδοκία, καὶ χάριτι τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ΤΟ ΚΑΤΑΞΙΩΣΟΝ

Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου. Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ΕΥΧΑΙΓΟΝΥΚΛΙΣΙΑΣ Γ'

Μετὰ δὲ τοῦτο, λέγει ὁ διάκονος· Ἐτι καὶ ἔτι, κλίναντες τὰ γόνατα, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν·

Ἡ ἀενάως βρούουσα ζωτικὴ καὶ φωτιστικὴ πηγὴ, ἢ συναΐδιος τοῦ Πατρὸς δημιουργικὴ δύναμις, ὁ πᾶσαν τὴν οἰκονομίαν, διὰ τὴν τῶν βροτῶν σωτηρίαν, ὑπερκάλλως πληρώσας, Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν· ὁ θανάτου δεσμοὺς ἀλύτους, καὶ κλειθρὰ Ἰδου διαρρήξας, πονηρῶν δὲ πνευμάτων πλήθη καταπατήσας· ὁ προσαγαγὼν σεαυτὸν ἄμωμον ὑπὲρ ἡμῶν ἱερεῖον, τὸ σῶμα δούς τὸ ἄχραντον εἰς θυσίαν, τὸ πάσης ἀμαρτίας ἄψυστόν τε καὶ ἄβατον, καὶ διὰ τῆς φρικτῆς ταύτης, καὶ ἀνεκδιηγῆτου ἱερουργίας, ζῶν ἡμῖν αἰώνιον χαρισάμενος·

ὁ εἰς Ἰδου καταβάς, καὶ μοχλοὺς αἰωνίους συντρίψας, καὶ τοῖς κάτω καθημένοις ἄνοδον ὑποδείξας· τὸν δὲ ἀρχέκακον καὶ βύθιον δράκοντα, θεοσόφῳ δελεάσματι ἀγκιστρεύσας, καὶ σειραῖς ζόφου δεσμεύσας ἐν ταρτάρῳ, καὶ πυρὶ ἀσβέστῳ, καὶ σκότῳ ἐξωτέρῳ, διὰ τῆς ἀπειροδυνάμου σου κατασφαιλισάμενος ἰσχύος· ἢ μεγαλάνυμος σοφία τοῦ Πατρὸς· ὁ τοῖς ἐπηρεαζομένοις μέγας ἐπίκουρος φανείς, καὶ φωτίσας τοὺς ἐν σκότει, καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένους· Σύ, δόξης ἀενάου Κύριε, καὶ Πατρός ὑψίστου Υἱὲ ἀγαπητέ· αἰδίων φῶς, ἐξ αἰδίου φωτός· Ἦλιε δικαιοσύνης, ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων σου, καὶ ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου, τῶν προκεκοιμημένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, καὶ τῶν λοιπῶν συγγενῶν κατὰ σάρκα, καὶ πάντων τῶν οἰκείων τῆς πίστεως, περὶ ὧν καὶ τὴν μνήμην ποιούμεθα νῦν· ὅτι ἐν σοὶ πάντων τὸ κράτος, καὶ ἐν τῇ χειρὶ σου κατέχεις πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. Δέσποτα παντοκράτορ, Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, γένους θνητοῦ τε καὶ ἀθανάτου, καὶ πάσης φύσεως ἀνθρωπίνης δημιουργέ, συνισταμένης τε καὶ πάλιν λυομένης, ζωῆς τε καὶ τελευτῆς, τῆς ἐνταῦθα διαγωγῆς, καὶ τῆς ἐκεῖθεν μεταστάσεως· ὁ χρόνους μετρῶν τοῖς ζῶσι, καὶ καιροὺς θανάτου ἰστών, κατάγων εἰς Ἰδου καὶ ἀνάγων, δεσμεύων ἐν ἀσθενείᾳ, καὶ ἀπολύων ἐν δυναστείᾳ· ὁ τὰ παρόντα χρησίμως οἰκονομῶν, καὶ τὰ μέλλοντα λυσιτελῶς διοικῶν· ὁ τοὺς θανάτου κέντρῳ πληγέντας, ἀναστάσεως ἐλπίσι ζωογονῶν. Αὐτὸς Δέσποτα τῶν πάντων, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν, ἢ ἐλπίς πάντων τῶν περάτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν θαλάσῃ μακρᾶν, ὁ καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ἐσχάτῃ, καὶ μεγάλῃ καὶ σωτηρίῳ ἡμέρᾳ τῆς Πεντηκοστῆς, τὸ μυστήριον τῆς ἁγίας, καὶ ὁμοουσίου, καὶ συναϊδίου, καὶ ἀδιαιρέτου, καὶ ἀσυγχύτου Τριάδος ὑποδείξας ἡμῖν, καὶ τὴν ἐπιφοίτησιν καὶ παρουσίαν τοῦ ἁγίου καὶ ζωοποιοῦ σου Πνεύματος, ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν, ἐπὶ τοὺς ἁγίους σου Ἀποστόλους ἐκχέας, καὶ εὐαγγελιστὰς αὐτοὺς θέμενος τῆς εὐσεβοῦς ἡμῶν πίστεως, καὶ ὁμολογητὰς καὶ κήρυκας τῆς ἀληθοῦς ἀναδείξας Θεολογίας· ὁ καὶ ἐν αὐτῇ τῇ

παντελείῳ Ἑορτῇ καὶ σωτηριώδει, ἰλασμοὺς ἰκεσίους, ὑπὲρ τῶν κατεχομένων ἐν Ἄϊδη, καταξιώσας δέχεσθαι, μεγάλας τε παρέχων ἡμῖν ἐλπίδας, ἄνεσιν τοῖς κατοικομένοις τῶν κατεχόντων αὐτοὺς ἀνιαρῶν, καὶ παραψυχὴν παρὰ σοῦ καταπέμπεσθαι. Ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, καὶ οἰκτρῶν δεομένων σου· καὶ ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου τῶν προκεκοιμημένων, ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα πᾶσα ὀδύνη, λύπη, καὶ στεναγμός· καὶ κατάταξον τὰ πνεύματα αὐτῶν ἐν σκηναῖς Δικαίων, καὶ εἰρήνης καὶ ἀνέσεως ἀξίωσον αὐτούς· ὅτι οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε, Κύριε, οὐδὲ οἱ ἐν Ἄϊδη ἐξομολόγησιν παρῴρησιάζονται προσφέρειν σοι, ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογοῦμέν σε καὶ ἰκετεύομεν, καὶ τὰς ἰλαστηρίους εὐχὰς καὶ θυσίας προσάγομέν σοι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν αὐτῶν.

Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην τὴν εὐχήν·

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ αἰώνιος, ὁ ἅγιος καὶ φιλόανθρωπος, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς καὶ ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ στήναι ἐνώπιον τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, εἰς ὕμνον καὶ αἶνον τῶν θαυμασιῶν σου, ἰλάσθητι ἡμῖν τοῖς ἀναξίοις δούλοις σου· καὶ παράσχου χάριν, τοῦ μετὰ συντετριμμένης καρδίας ἀμετεωρίστως προσενεγκεῖν σοι τὴν τρισάγιον δοξολογίαν, καὶ τὴν εὐχαριστίαν τῶν μεγάλων σου δωρεῶν, ὧν ἐποίησας καὶ ποιεῖς πάντοτε εἰς ἡμᾶς. Μνήσθητι, Κύριε, τῆς ἀσθενείας ἡμῶν, καὶ μὴ συναπολέσης ἡμᾶς ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν, ἀλλὰ ποιήσον μέγα ἔλεος μετὰ τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν· ἵνα, τὸ τῆς ἀμαρτίας σκότος διαφυγόντες, ἐν ἡμέρᾳ δικαιοσύνης περιπατήσωμεν· καὶ ἐνδυσάμενοι τὰ ὄπλα τοῦ φωτός, ἀνεπιβουλεύτως διατελέσωμεν ἀπὸ πάσης ἐπηρείας τοῦ πονηροῦ, καὶ μετὰ παρῴρησιάζωμεν ἐπὶ πᾶσι, σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεόν.

Ἐπισυνάπτει καὶ τὴν εὐχήν ταύτην·

Σὸν γὰρ ὡς ἀληθῶς, καὶ μέγα ὄντως μυστήριον, Δέσποτα τῶν ἀπάντων καὶ Ποιητὰ, ἢ τε πρόσκαιρος λύσις τῶν σῶν κτισμάτων, καὶ ἢ

μετὰ ταῦτα συνάφεια, καὶ ἀνάπαυσις ἢ εἰς αἰῶνας. Σοὶ χάριν ἐπὶ πᾶσιν ὁμολογοῦμεν, ἐπὶ ταῖς εἰσόδοις ἡμῶν ταῖς εἰς τὸν κόσμον τοῦτον, καὶ ταῖς ἐξόδοις, αἱ τὰς ἐλπίδας ἡμῶν τῆς ἀναστάσεως, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς, διὰ τῆς σῆς ἀψευδοῦς ἐπαγγελίας προμνηστεύονται· ἧς ἀπολαύσαιμεν ἐν τῇ δευτέρᾳ μελλούσῃ παρουσίᾳ σου. Σὺ γὰρ εἶ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἡμῶν ἀρχηγός, καὶ τῶν βεβιωμένων ἀδέκαστος, καὶ φιλόανθρωπος Κριτής, καὶ τῆς μισθαποδοσίας Δεσπότης καὶ Κύριος· ὁ καὶ κοινωνήσας ἡμῖν παραπλησίως σαρκὸς καὶ αἵματος, διὰ συγκατάβασιν ἄκραν, καὶ τῶν ἡμετέρων ἀδιαβλήτων παθῶν, ἐν τῷ ἔκουσίῳ εἰς πείραν καταστήναι, προσλαβόμενος σπλάγχνα οἰκτιρῶν, καὶ ἐν ᾧ πέπονθας πειρασθεὶς αὐτός, τοῖς πειραζομένοις ἡμῖν γενόμενος αὐτεπάγγελτος βοηθός· διὸ καὶ συνήγαγες ἡμᾶς εἰς τὴν σὴν ἀπάθειαν. Δέξαι οὖν, Δέσποτα, δεήσεις καὶ ἰκεσίας ἡμετέρας, καὶ ἀνάπαυσον πάντας τοὺς πατέρας ἐκάστου, καὶ μητέρας, καὶ ἀδελφούς, καὶ ἀδελφὰς καὶ τέκνα, καὶ εἴ τι ἄλλο ὁμογενὲς καὶ ὁμόφυλον, καὶ πάσας τὰς προαναπαυσάμενας ψυχὰς ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου· καὶ κατάταξον τὰ πνεύματα αὐτῶν καὶ τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς, ἐν κόλποις Ἀβραάμ, Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ἐν χώρᾳ ζώντων, εἰς Βασιλείαν οὐρανῶν, ἐν Παραδείσῳ τρυφῆς, διὰ τῶν φωτεινῶν Ἀγγέλων σου εἰσάγων ἅπαντας εἰς τὰς ἀγίας σου μονὰς· συνέγειρον καὶ τὰ σώματα ἡμῶν ἐν ἡμέρᾳ, ἣ ὥρισας, κατὰ τὰς ἀγίας σου καὶ ἀψευδεῖς ἐπαγγελίας. Οὐκ ἔστιν οὖν, Κύριε, τοῖς δούλοις σου θάνατος, ἐκδημούντων ἡμῶν ἀπὸ τοῦ σώματος, καὶ πρὸς σὲ τὸν Θεὸν ἐνδημούντων, ἀλλὰ μετὰστασις ἀπὸ τῶν λυπηροτέρων ἐπὶ τὰ χρηστότερα καὶ θυμηδέστερα, καὶ ἀνάπαυσις καὶ χαρὰ. Εἰ δὲ καὶ τι ἡμάρτομεν εἰς σέ, ἴλεως γενοῦ ἡμῖν τε καὶ αὐτοῖς· διότι οὐδεὶς καθαρὸς ἀπὸ ῥύπου ἐνώπιόν σου, οὐδ' ἂν μία ἡμέρα ἦ ἢ ἡ ζωὴ αὐτοῦ· εἰμὴ μόνος σύ, ὁ ἐπὶ γῆς φανεὶς ἀναμάρτητος, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός, δι' οὗ πάντες ἐλπίζομεν ἐλέους τυχεῖν, καὶ ἀφέσεως ἀμαρτιῶν. Διὰ τοῦτο ἡμῖν τε καὶ αὐτοῖς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεός, ἄνες, ἅ-

φες, συγχώρησον τὰ παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἑκούσια καὶ τὰ ἀκούσια, τὰ ἐν γνώσει καὶ ἐν ἀγνοίᾳ, τὰ πρόδηλα, τὰ λανθάνοντα, τὰ ἐν πράξει, τὰ ἐν διανοίᾳ, τὰ ἐν λόγῳ, τὰ ἐν πάσαις ἡμῶν ταῖς ἀναστροφαῖς, καὶ τοῖς κινήμασι· καὶ τοῖς μὲν προλαβοῦσιν ἐλευθερίαν καὶ ἄνεσιν δώρησαι, ἡμᾶς δὲ τοὺς περιεστῶτας εὐλόγησον, τέλος ἀγαθὸν καὶ εἰρηνικὸν παρεχόμενος ἡμῖν τε, καὶ παντὶ τῷ λαῷ σου, καὶ ἐλέους σπλάγχνα καὶ φιλανθρωπίας διανοίγων ἡμῖν, ἐν τῇ φρικτῇ καὶ φοβερᾷ σου παρουσίᾳ· καὶ τῆς Βασιλείας σου ἀξίους ἡμᾶς ποιήσον.

Ἐπισυνάπτει καὶ ταύτην·

Ὁ Θεὸς ὁ μέγας καὶ ὕψιστος, ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, ὁ πᾶσαν τὴν κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, ὁ διαχωρήσας ἀνὰ μέσον τοῦ φωτός, καὶ ἀναμέσον τοῦ σκότους, καὶ τὸν ἥλιον θέμενος εἰς ἔξουσίαν τῆς ἡμέρας, σελήνην δὲ καὶ ἀστέρας εἰς ἔξουσίαν τῆς νυκτός· ὁ καταξιώσας ἡμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς, καὶ ἐπὶ τῆς παρουσίας ἡμέρας προφθάσαι τὸ πρόσωπόν σου ἐν ἑξομολογήσει, καὶ τὴν ἐσπερινὴν σοι λατρείαν προσαγαγεῖν· Αὐτός, φιλάνθρωπε Κύριε, κατεύθυνον τὴν προσευχὴν ἡμῶν, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου, καὶ πρόσδεξαι αὐτὴν εἰς ὁσμὴν εὐωδίας. Παράσχου δὲ ἡμῖν τὴν παροῦσαν ἐσπέραν, καὶ τὴν ἐπιούσαν νύκτα εἰρηνικὴν· ἔνδυσον ἡμᾶς ὄπλα φωτός· ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, καὶ ἀπὸ παντός πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου· καὶ δώρησαι ἡμῖν τὸν ὕπνον, ὃν εἰς ἀνάπαυσιν τῇ ἀσθενείᾳ ἡμῶν ἐδωρήσω, πάσης διαβολικῆς φαντασίας ἀπηλλαγμένον. Ναί, Δέσποτα τῶν ἀπάντων, τῶν ἀγαθῶν χορηγέ· ἵνα, καὶ ἐν ταῖς κοίταις ἡμῶν κατανυγόμενοι, μνημονεύωμεν καὶ ἐν νυκτὶ τοῦ παναγίου ὀνόματός σου· καὶ τῇ μελέτῃ τῶν σῶν ἐντολῶν καταυγαζόμενοι, ἐν ἀγαλλιάσει ψυχῆς διανιστῶμεν πρὸς δοξολογίαν τῆς σῆς ἀγαθότητος, δεήσεις καὶ ἱκεσίας τῇ σῇ εὐσπλαγχνίᾳ προσάγοντες, ὑπὲρ τῶν ἰδίων ἁμαρτιῶν, καὶ παντός τοῦ λαοῦ σου, ὃν ταῖς πρεσβείαις τῆς ἁγίας Θεοτόκου ἐν ἐλέει ἐπίσκεψαι.

Ὁ διάκονος· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, ἀνάστησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεός...

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης...

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως· Σὺ γὰρ εἶ ἡ ἀνάπαυσις, τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΟΚΛΙΣΙΑ

Ὁ διάκονος· Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν...

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος· Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν...

Ὁ χορός εἰς ἐκάστην δέησιν· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ διάκονος· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

Ὁ λαός· Σοί, Κύριε.

Καὶ ὁ ἱερεὺς ἐπεύχεται μυστικῶς·

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοῦς, καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου· σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ Κριτῇ οἱ σοὶ δούλοι τὰς ἑαυτῶν ἑκκλιναν κεφαλὰς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν

αυχένας, οὐ τὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν· οὐς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν, καὶ τὴν ἐπιούσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἐχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων, καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἶτα ἐκφωνεῖ· Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Καὶ ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα τοῦ Στίχου.

Ἦχος γ'.

Νῦν εἰς σημεῖον τοῖς πᾶσιν, ἐμφανῶς αἰγλῶσαι γεγόνασιν· Ἰουδαῖοι γάρ, ἐξ ὧν κατὰ σάρκα Χριστός, ἀπιστία νοσήσαντες, θεϊκῆς ἐξέπεσον χάριτος, καὶ τοῦ θείου φωτὸς οἱ ἐξ ἐθνῶν ἠξιώθημεν, στηριχθέντες τοῖς λόγοις τῶν Μαθητῶν, φθεγγομένων τὴν δόξαν τοῦ εὐεργέτου τῶν ὅλων Θεοῦ· μεθ' ὧν τὰς καρδίας σὺν τοῖς γόνασι κλίναντες, ἐν πίστει προσκυνήσωμεν, τῷ ἁγίῳ Πνεύματι στηριχθέντες, Σωτῆρι τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ Πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν ταῖς ἐγκάτοις μου.

Νῦν τὸ Παράκλητον Πνεῦμα, εἰς πᾶσαν σάρκα ἐκκέχυται· Ἀποστόλων γάρ χορείας ἀρξάμενον, ἐξ αὐτῶν κατὰ μέθεξιν τοῖς πιστοῖς τὴν χάριν ἐφήπλωσε, καὶ πιστοῦται αὐτοῦ τὴν κραταίαν ἐπιφοίτησιν, ἐν πυρίνῳ τῷ εἶδει τοῖς Μαθηταῖς διανέμον τὰς γλώσσας, εἰς ὑμνωδίαν καὶ δόξαν Θεοῦ· διὸ τὰς καρδίας νοερώως ἐλλαμπόμενοι, ἐν πίστει στηριχθέντες τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, δυσωποῦμεν σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. Μὴ ἀπορρίψῃς με, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Νῦν περιβάλλονται κράτος, οἱ Χριστοῦ ἀφ' ὕψους Ἀπόστολοι· ἐγκαινίζει γὰρ αὐτοὺς ὁ Παράκλητος ἐν αὐτοῖς καινιζόμενος, μυστικῆ καινότητι γνώσεως· ἦν ταῖς ξέναις φωναῖς, καὶ ὑψηγόροις κηρύττοντες, τὴν αἰδίων φύσιν τε καὶ ἀπλήν, τρισυπόστατον σέβειν τοῦ εὐεργέτου τῶν ὅλων Θεοῦ, ἡμᾶς ἐκδιδάσκουσι διὸ φωτισθέντες τοῖς ἐκείνων διδάγμασι, Πατέρα προσκυνήσωμεν, σὺν Υἱῷ καὶ Πνεύματι, δυσωποῦντες σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Ἦχος πλ. δ'.**

Δεῦτε λαοί, τὴν τρισυπόστατον Θεότητα προσκυνήσωμεν, Υἱὸν ἐν τῷ Πατρὶ, σὺν ἁγίῳ Πνεύματι. Πατὴρ γὰρ ἀχρόνως ἐγέννησεν Υἱόν, συναἰδίων καὶ σύνθρονον, καὶ Πνεῦμα ἅγιον ἦν ἐν τῷ Πατρὶ, σὺν Υἱῷ δοξαζόμενον· μία δύναμις, μία οὐσία, μία Θεότης, ἦν προσκυνοῦντες πάντες λέγομεν· Ἅγιος ὁ Θεός, ὁ τὰ πάντα δημιουργήσας δι' Υἱοῦ, συνεργεία τοῦ ἁγίου Πνεύματος. Ἅγιος ἰσχυρός, δι' οὗ τὸν Πατέρα ἐγνώκαμεν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπεδήμησεν ἐν κόσμῳ. Ἅγιος ἀθάνατος, τὸ Παράκλητον Πνεῦμα, τὸ ἐκ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, καὶ ἐν Υἱῷ ἀναπαυόμενον· Τριάς ἁγία, δόξα σοι.

Τό, Νῦν ἀπολύεις... τὸ Τρισάγιον· καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Ἦχος πλ. δ'.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἀλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας, Φιλάνθρωπε, δόξα σοι. **(ἐκ γ')**

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ ἱερεὺς· Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός...

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα, καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέησον **γ'**. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Εἶτα ὁ ἱερεὺς ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν οὕτως·

Ὁ ἐκ τῶν πατρικῶν κόλπων κενώσας ἑαυτόν, καὶ τὴν ἡμετέραν ὅλην ἀνθρωπείαν προσλα-

βόμενος φύσιν, καὶ θεώσας αὐτήν, μετὰ δὲ ταῦτα εἰς οὐρανοὺς αὐθις ἀνελθὼν, καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς, τότε θεῖον, καὶ ἅγιον, καὶ ὁμοούσιον, καὶ ὁμοδύναμον, καὶ ὁμόδοξον, καὶ συναϊδῖον Πνεῦμα καταπέμψας ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ Ἀποστόλους, καὶ διὰ τούτου φωτίσας μὲν αὐτούς, δι' αὐτῶν δὲ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου, καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρὸς, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, πανευφήμων, θεοκηρῦκων καὶ πνευματοφόρων Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς διὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀγαθότητα. Ἀμήν.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν...

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος πλ. δ'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. δ'.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἀλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰ-

κουμένην σαγηνεύσας, Φιλάνθρωπε, δόξα σοι. (ἐκ γ')

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν μεθέορτον πιστοί, καὶ τελευταίαν ἑορτήν, ἑορτάσωμεν φαιδρῶς· αὕτη ἐστὶ Πεντηκοστή, ἐπαγγελίας συμπλήρωσις, καὶ προθεσμίας· ἐν ταύτῃ γὰρ τὸ πῦρ, τοῦ Παρακλήτου εὐθύς, κατέβη ἐπὶ γῆς, ὥσπερ ἐν εἴδει γλωσσῶν, καὶ Μαθητὰς ἐφώτισε, καὶ τούτους οὐρανομύστας ἀνέδειξε· Τὸ φῶς ἐπέστη, τοῦ Παρακλήτου, καὶ τὸν κόσμον, ἐφώτισε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Τὴν μεθέορτον πιστοί, ...

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα, ὁμοιον.

Ἡ τοῦ Πνεύματος πηγὴ, ἐπιδημοῦσα τοῖς ἐν γῆ, εἰς πυρφόρους ποταμούς, μεριζομένη νοητῶς, τοὺς Ἀποστόλους ἐδρόσιζε φωταγωγοῦσα· καὶ γέγονεν αὐτοῖς, νέφος δροσῶδες τὸ πῦρ, φωτίζουσα αὐτούς, καὶ ὑετίζουσα φλόξ, δι' ὧν ἡμεῖς ἐλάβομεν τὴν χάριν, διὰ πυρός τε καὶ ὕδατος. Τὸ φῶς ἐπέστη, τοῦ Παρακλήτου, καὶ τὸν κόσμον ἐφώτισε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Ἡ τοῦ Πνεύματος πηγὴ, ...

Ὁ ἀναγνώστης τὸν ν' ψαλμὸν, χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρυφία τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἠγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων * πρεσβείαις, ἐλεῆμον, * ἐξάλειψον τὰ πλήθη * τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου * πρεσβείαις, ἐλεῆμον, * ἐξάλειψον τὰ πλήθη * τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ τὸ παρὸν Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρὸς τῶν ἀγαθῶν, καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καὶ σκηνώσον ἐν ἡμῖν, καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης κηλίδος, καὶ σῶσον Ἀγαθὲ τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Οἱ δύο κανόνες τοῦ Πεντηκοσταρίου μετὰ τῶν εἰρημῶν αὐτῶν «ἄνευ στίχων» (ἀλλὰ μετὰ τοῦ Δόξα, Καὶ νῦν, εἰς τὰ δύο τελευταῖα τροπάρια ἐκάστης ᾠδῆς τοῦ β' κανόνος).

[Ὁ τοῦ βαρέος μετὰ τῶν Εἰρημῶν, εἰς δ/η' καὶ ὁ τοῦ δ' μετὰ τῶν Εἰρημῶν, εἰς δ/στ'.]

Ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς· Πεντηκοστὴν ἐορτάζομεν. Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος βαρῦς. Ὁ εἰρμός.

» Πόντῳ ἐκάλυψε Φαραῶ σὺν ἄρμασιν, ὁ συντριβὼν πολέμους ἐν ὑψηλῷ βραχίονι ἄσωμεν αὐτῷ, ὅτι δεδόξασται. (δὶς)

Τροπάρια.

Ἔργῳ, ὡς πάλαι τοῖς Μαθηταῖς ἐπηγγείλω, τὸ Παράκλητον Πνεῦμα ἐξαποστείλας Χριστέ, ἔλαμψας τῷ κόσμῳ φῶς, Φιλάνθρωπε.

Νόμῳ τὸ πάλαι προκηρυχθὲν καὶ Προφῆταις, ἐπληρώθη· τοῦ θείου Πνεύματος σήμερον, πᾶσι γὰρ πιστοῖς χάρις ἐκκέχυται.

Ἔτερος Κανὼν Ἰαμβικός.

Οὐ ἡ Ἀκροστιχὶς διὰ στίχων Ἡρωελεγεῖων·
Θειογενὲς Λόγε, Πνεῦμα Παράκλητον πάλιν ἄλλον,
Ἐκ Γενέτου κόλπων ἤκας ἐπιχθονίοις,
Οἷα πυρὸς γλώσσησι φέρον Θεότητος αἴλου.
Σῆμα τεῆς φύτλης, καὶ χάριν ὑμνοπόλοις.
Ποίημα Κυρίου Ἰωάννου τοῦ Ἀρκλά.

Ωιδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ὁ εἰρμός.

» Θείω καλυφθεὶς ὁ βραδύγλωστος γνόφω.
» Ἐρῶντόρευσε τὸν θεόγραφον νόμον·
» Ἴλὺν γὰρ ἐκτινάξας ὄμματος νόου,
» Ὁρᾶ τὸν ὄντα, καὶ μυεῖται Πνεύματος
» Γνωσιν, γεραίων ἐνθέοις τοῖς ἄσμασιν.
(δίς)

Τροπάρια.

Δόξα.

Ἐφη τὸ σεπτὸν καὶ σεβάσιμον στόμα·
Νοσφισμὸς ὑμῖν οὐ γενήσεται φίλοις.
Ἐγὼ γὰρ εἰς πατρῶν ὑψιστον θρόνον
Συνεδριάζων, ἐκχεῶ τοῦ Πνεύματος,
Λάμπαι ποθοῦσι, τὴν χάριν τὴν ἄφθονον.

Καὶ νῦν.

Ὅρος βεβηκῶς, ἀτρεκέστατος Λόγος,
Γαληνόμορφον ἐκτελεῖ τὴν καρδίαν·
Ἔργον γὰρ ἐκπεράνας, εὐφρανε φίλους,
Πνοῆ βιαία, καὶ πυρὸς γλωττήμασι,
Νείμας τὸ Πνεῦμα Χριστός, ὡς ὑπέσχετο.

Ωιδὴ γ΄. Ἦχος βαρῦς. Ὁ εἰρμός.

» Τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν τοῖς Μαθηταῖς, Χρι-
στέ, ἕως ἂν ἐνδύσησθε ἔφης, καθίσατε ἐν Ἱε-
ρουσαλήμ· ἐγὼ δὲ ὡς ἐμὲ Παράκλητον ἄλ-
λον, Πνεῦμα τὸ ἐμόν τε καὶ Πατρὸς ἀποστε-
λῶ, ἐν ᾧ στερεωθήσεσθε. (δίς)

Τροπάριον.

Ἡ τοῦ θείου Πνεύματος ἐπιδημήσασα δύνα-
μις, τὴν μερισθεῖσαν πάλαι φωνὴν, κακῶς ὁ-
μονοησάντων, εἰς μίαν ἀρμονίαν θείως συνη-
ψε, γνωσιν συνετίζουσα πιστοὺς τῆς Τριάδος,
ἐν ἧ ἔστερεώθημεν. (δίς)

Εἰρμὸς ἄλλος. Ἦχος δ΄.

» Ἐρῶνξε γαστρὸς ἠτεκνωμένης πέδας,
» Ὑβριν τε δυσκάθεκτον εὐτεκνουμένης,
» Μόνη προσευχὴ τῆς Προφήτιδος πάλαι
» Ἄννης, φερούσης πνεῦμα συντετριμμένον,
» Πρὸς τὸν δυνάστην, καὶ Θεὸν τῶν γνώσεων.
(δίς)

Τροπάρια.

Δόξα.

Ἀληπτός ἐστιν ἡ Θεαρχικωτάτη·
Ῥήτρας γὰρ ἐξέφηνε τοὺς ἀγραμμάτους,
Ἄλις σοφιστὰς συστομίζοντας λόγῳ,
Καὶ τῆς βαθείας νυκτὸς ἐξαιρουμένους,
Λαοὺς ἀπείρους, ἀστραπῆ τοῦ Πνεύματος.

Καὶ νῦν.

Ἦν ἐκπορευτὸν ἐξ ἀγεννήτου φάους,
Τὸ πανσθενουργόφωτον ἄφθιτον σέλας,
Οὐ τὴν δι' Υἱοῦ πατρικῆς ἐξουσίας,
Νῦν ἐμφανίζει συμφυῆ φρουκτωρίαν,
Πυρῶδες ἦχος ἐν Σιών τοῖς ἔθνεσιν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Τῆς Ἑορτῆς. Ἦχος πλ. δ΄. Τὸ προσταχθέν.

Οἱ τοῦ Σωτῆρος ἐρασταὶ χαρᾶς ἐπλήσθησαν,
καὶ θάρσος ἔλαβον, οἱ πρώην δειλιῶντες, ὡς
τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον σήμερον ἐξ ὕψους, κα-
τῆλθεν ἐπὶ τὸν οἶκον τῶν Μαθητῶν, καὶ ἄλ-
λος ἄλλα ἐλάλει πρὸς τοὺς λαοὺς· γλῶσσαι
γὰρ διεσπάρησαν, ὀρώμεναι ὡσεὶ πυρὸς, καὶ
τούτους οὐ κατέφλεξαν, ἀλλὰ μάλλον ἐδρό-
σισαν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα αὶ δ΄, ε΄ καὶ ζ΄ ᾠδαὶ τῶν κανόνων.

Ωιδὴ δ΄. Ἦχος βαρῦς. Ὁ εἰρμός.

» Κατανοῶν ὁ Προφήτης, τὴν ἐπ' ἐσχάτων
σου Χριστέ ἔλευσιν, ἀνεβόα· τὴν σὴν εἰσακῆ-

κοα Κύριε δυναστείαν, ὅτι πάντας τοῦ σῶσαι, τοὺς χριστοὺς σου ἐλήλυθας. (δίς)

Τροπάρια.

Ὁ ἐν Προφήταις λαλήσας, καὶ διὰ νόμου κηρυχθείς, πρῶν τοῖς ἀτελέσι, Θεὸς ἀληθῆς ὁ Παράκλητος, τοῖς τοῦ Λόγου ὑπηρέταις καὶ μάρτυσι, γνωρίζεται σήμερον.

Σῆμα Θεότητος φέρον, τοῖς Ἀποστόλοις ἐν πυρί, Πνεῦμα κατεμερίσθη, καὶ ξέναις ἐν γλώσσαις ἐνέφηεν, ὡς πατρόθεν θεῖον σθένος, ἐρχόμενον ἐστὶν αὐτοκέλευστον.

Εἰρμός ἄλλος. Ἦχος δ΄.

- » Ἄναξ ἀνάκτων, οἶος ἐξ οἴου μόνος,
- » Λόγος προελθὼν, Πατρός ἐξ ἀναιτίου.
- » Ἰσοσθενὲς σου Πνεῦμα τοῖς Ἀποστόλοις,
- » Νημερτὲς ἐξέπεμψας ὡς εὐεργέτης,
- » Ἄιδουσι· Δόξα τῷ κράτει σου, Κύριε.

Τροπάρια.

Λουτρὸν τὸ θεῖον τῆς παλιγγενεσίας,
Λόγῳ κεραννὺς συντεθειμένη φύσει,
Ὅμβροβλυτεῖς μοι ρεῖθρον ἐξ ἀκηράτου
Νενυγμένης σου πλευρᾶς, ὦ Θεοῦ Λόγε,
Ἐπισφραγίζων τῇ ζέσει τοῦ Πνεύματος.

Δόξα.

Κάμπτει τὰ πάντα τῷ Παρακλήτῳ γόνυ,
Γόνῳ τε Πατρός, Πατρὶ συμφυεστάτῳ·
Ἐν γὰρ προσώποις οἶδε τριπτοῖς οὐσίαν,
Νημερτὲς, ἀπρόσιτον, ἄχρονον, μίαν·
Ἐλαμψε φῶς γὰρ ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος.

Καὶ νῦν.

Τελεῖσθε πάντες τῇ Θεαρχικωτάτῃ,
Ὅσοι λατρευταὶ τῆς τριφεγγοῦς οὐσίας·
Ἐπερφυῶς τελεῖ γὰρ ὡς εὐεργέτης,
Καὶ πυρσολαμπεῖ Χριστὸς εἰς σωτηρίαν,
Ὅλην πορίζων τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος.

Ωιδὴ ε΄. Ἦχος βαρῦς. Ὁ εἰρμός.

» Τὸ διὰ τὸν φόβον σου ληφθὲν Κύριε, ἐν γαστρὶ τῶν Προφητῶν, καὶ κηθὲν ἐπὶ τῆς γῆς πνεῦμα σωτηρίας, ἀποστολικὰς καρδίας κτίζει καθαρὰς, καὶ ἐν τοῖς πιστοῖς εὐθὲς ἐγκαι-

νίζεται· φῶς γὰρ καὶ εἰρήνη, διότι τὰ σὰ προστάγματα. (δίς)

Τροπάριον.

Ἡ ἐπιφοιτήσασα ἰσχύς σήμερον, αὕτη Πνεῦμα ἀγαθόν· Πνεῦμα σοφίας Θεοῦ· Πνεῦμα ἐκ Πατρὸς ἐκπορευτόν, καὶ δι' Υἱοῦ πιστοῖς ἡμῖν πεφηνός· μεταδοτικόν, ἐν οἷς κατοικίζεται φύσει, τῆς ἐν ἧ κατοπτεύεται ἀγιότητος. (δίς)

Εἰρμός ἄλλος. Ἦχος δ΄.

- » Λυτήριον κάθαρσιν ἀμπλακημάτων,
- » Πυρίπνοον δέξασθε Πνεύματος δρόσον,
- » Ὁ τέκνα φωτόμορφα τῆς Ἐκκλησίας·
- » Νῦν ἐκ Σιών γὰρ ἐξελήλυθε νόμος,
- » Ἡ γλωσσοπυρσόμορφος Πνεύματος χάρις.

Τροπάρια.

Δόξα.

Καθὼς περ εὐδόκησεν αὐτεξουσίως,
Ἀδέσποτον κάτεισι Πνεῦμα πατρόθεν,
Σοφίζον ἐν γλώσσησι τοὺς Ἀποστόλους
Ἐπισφραγίζον τὸν φερέσβιον Λόγον,
Πατροσθενὲς ξύμμορφον, ὃν Σωτὴρ ἔφη.

Καὶ νῦν.

Ἰῆτο τὰς φρένας μὲν ἐξ ἁμαρτίας,
Χ' αὐτῷ κατεσκευάζε τῶν Ἀποστόλων,
Θεὸς Λόγος πάνταρχος, ἄχραντον δόμον·
Ὅμοσθενοῦς δὲ καὶ συνουσιουμένου,
Νῦν ἐγκατοικίζεται Πνεύματος φάος.

Ωιδὴ στ΄. Ἦχος βαρῦς. Ὁ εἰρμός.

» Ναυτιῶν τῷ σάλῳ, τῶν βιοτικῶν μελημάτων,
συμπλοοῖς ποντούμενος ἁμαρτίαις, καὶ
ψυχοφθόρῳ θηρὶ προσριπτούμενος, ὡς ὁ Ἰω-
νᾶς Χριστὲ βοῶ σοι· Ἐκ θανατηφόρου με βυ-
θοῦ ἀνάγαγε. (δίς)

Τροπάριον.

Ἐκ τοῦ Πνεύματός σου, σάρκα ἐπὶ πᾶσαν, ὡς εἶπας, πλουσίως ἐξέχεας, καὶ ἐπληρώθη τῆς σῆς ἢ σύμπασα γνώσεως Κύριε· ὅτι ἐκ Πατρὸς Υἱὸς ἀρρήευστως ἔφυς, καὶ τὸ Πνεῦμα ἀμερίστως πρόεισιν. (δίς)

Εἰρμός ἄλλος. Ἦχος δ΄.

- » Ἰλασμός ἡμῖν Χριστέ καὶ σωτηρία,
- » Ὁ Δεσπότης ἔλαμψας ἐκ τῆς Παρθένου,
- » Ἴν' ὡς Προφήτην θηρὸς ἐκ θαλαττίου,
- » Στέρνων Ἰωνᾶν, τῆς φθορᾶς διαρπάσης,
- » Ὅλον τὸν Ἀδάμ, παγγενῆ πεπτωκότα. (δίς)

Τροπάρια.

Δόξα.

Ἰμερτὸν ἡμῖν εὐθὲς ἐν τοῖς ἐγκάτοις,
Αἰωνίως ἔξουσι Πνεῦμα καινίσαις,
Πατροπροβλήτως πάντοτε ξυνημμένον,
Ἵλης ἀπεχθοῦς καυστικῶν μολυσμάτων,
Ῥύπου τε φρενῶν ῥυπτικὸν Παντοκράτορ.

Καὶ νῦν.

Ὁρεκτὸν ἀξίωμα τοῖς Ἀποστόλοις,
Σιωνίταις μίμνουσι σὴν παρουσίαν,
Γνώρισμα Πνεῦμα πατρογεννήτου Λόγου,
Λέσχην ἀπηγῆ τῶν ἐθνῶν ποπυσμμάτων,
Ἵκιστα δεικνύς, πυρπνώως καθιδρῦεις.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

KONTAKION, OIKOS, SYNAEARION

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Πεντηκοστῆς.

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ΄.

Ὅτε καταβὰς τὰς γλώσσας συνέχεε, διεμέρι-
ζεν ἔθνη ὁ Ἵψιστος· ὅτε τοῦ πυρὸς τὰς γλώσ-
σας διένειμεν, εἰς ἐνότητα πάντας ἐκάλεσε·
καὶ συμφώνως δοξάζομεν τὸ Πανάγιον Πνεῦ-
μα.

Ὁ Οἶκος.

Ταχεῖαν καὶ σταθηρὰν δίδου παραμυθίαν
τοῖς δούλοις σου, Ἰησοῦ, ἐν τῷ ἀκηδιάσαι τὰ
πνεύματα ἡμῶν· μὴ χωρίζου τῶν ψυχῶν ἡ-
μῶν ἐν θλίψεσι, μὴ μακρύνου τῶν φρενῶν ἡ-
μῶν ἐν περιστάσεσιν, ἀλλὰ ἀεὶ ἡμᾶς πρό-
φθασον. Ἐγγισον ἡμῖν, ἔγγισον ὁ πανταχοῦ·
ὡς περ καὶ τοῖς Ἀποστόλοις σου πάντοτε συ-
νής, οὕτω καὶ τοῖς σὲ ποθοῦσιν ἔνωσον σαυ-
τὸν Οἰκτίρμον, ἵνα συνημμένοι σοὶ ὑμνῶμεν,
καὶ δοξολογῶμεν τὸ πανάγιόν σου Πνεῦμα.

Συναξάριον.

Τῇ Ε΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱε-
ρομάρτυρος Δωροθέου, Ἐπισκόπου Τύρου.

Στίχ. Ὁ Δωρόθεος, κὰν φραγγελῶμαι, λέγει,
Λείπουσι πολλὰ πρὸς τὰ Χριστοῦ μου πάθη.

Πέμπτη Δωροθέοιο δέμας πληγῆσι δαμάσθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς μετὰ φιλανθρωπί-
ας ἐπενεχθείσης φοβερᾶς ἀπειλῆς καὶ ἀνάγκης,
ἐν τῇ τῶν Βαρβάρων ἐπιδρομῇ, ὅτε, μέλ-
λοντας ὑπ' αὐτῶν δικαίως αἰχμαλωτίζεσθαι,
καὶ φόνῳ μαχαίρας παραδίδοσθαι, ὁ οἰκτίρ-
μων καὶ φιλάνθρωπος Κύριος, διὰ σπλάγχνα
ἐλέους αὐτοῦ, παρ' ἐλπίδα πᾶσαν ἐλυτρώσα-
το ἡμᾶς.

Στίχ. Προνομῆς, Σωτήρ, καὶ βιαίου θανάτου,
Ἴσωςας ἡμᾶς. Ὑμνοῦμέν σου τὸ κράτος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων δέκα Μαρ-
τύρων τῶν ἐν Αἰγύπτῳ, Μαρκιανοῦ, Νικάν-
δρου, Ὑπερεχίου, Ἀπόλλωνος, Λεωνίδου, Ἀ-
ρείου, Γοργίου, Σεληνιάδος, Εἰρήνης καὶ Πάμ-
βωνος.

Στίχ. Πεινώσι καὶ διψῶσιν Ἀθληταῖς δέκα,
Τροφὰς Θεὸς δίδωσι μὴ πληρουμένας.

Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Χριστοφόρος, ὁ ἀπὸ Ῥώμης,
ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Μὴ δωρεάν σοὶ τέμνομαι Χριστοφόρος;
Δώσεις ὁ Χριστὸς οἶδα πολλὰ μοὶ στέφη.

Ὁ Ἅγιος Μάρτυς Κόνων, ὁ ἀπὸ Ῥώμης, ἐν θα-
λάσῃ βληθείς, τελειοῦται.

Στίχ. Εἰσδὺς Κόνων θάλασσαν, εὔρε λιμένα,
ἄριστα χερσὶν οἰακισθεὶς Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφό-
ρου Πατρὸς ἡμῶν Δωροθέου τοῦ Θηβαίου, ἐν
Αἰγύπτῳ ἀσκήσαντος.

Στίχ. Δῶρον ἐκ Θεοῦ ἔχων τὴν ἐρημίαν,
Ὡς στρουθός, Δωρόθεε, ἐν αὐτῇ ἔζης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ὁ-
σιομάρτυρος Βονιφατίου, ἀποστόλου καὶ φω-
τιστοῦ τῆς Γερμανίας. (†754)

Στίχ. Βλέπων ἰδρῶτας Χριστὸς Βονιφατίου,
Δίδωσιν αὐτῷ μισθὸν τῶν ἀποστόλων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Δωροθέου τοῦ ἐν Χιλιοκώμῳ, πλησίον τῆς Τραπεζοῦντος.

Στίχ. Χιλιοκώμου Δωρόθεος οἰκῆτωρ,
Θείων δωρεῶν μυρίων ἠξιώθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ ἱεροῦ λειψάνου τοῦ Ὁσίου Ἰγκόρ, ἡγεμόνος Τσερνιγκώφ καὶ Κιέβου, τοῦ ἐν τῷ μοναχικῷ σχήματι κληθέντος Γαβριήλ.

Στίχ. Χριστὸν παθόντα Γαβριήλ ἐμιμήθη,
Ἵψ' οὐ τιμᾶται ἀφθαρσία τοῦ σκήνους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κωνσταντίνου, μητροπολίτου Κιέβου. (+1159)

Στίχ. Εἰρήνης υἱὸς ὁ θεῖος Κωνσταντῖνος,
Εἰρήνης οἰκεῖ τὰς μονὰς τὰς ἀλύπους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Θεοδώρου, Γιαροσλάβιτς, ἡγεμόνος τοῦ Νόβγκοροντ, πρεσβυτέρου ἀδελφοῦ Ἀλεξάνδρου τοῦ Νιέφσκυ.

Στίχ. Ψυχὴν τὴν ἀγνὴν ἰδὼν τοῦ Θεοδώρου,
Ταύτην ἤρμωσε Χριστὸς σὺν τοῖς Ἁγίοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ ἐν Κορίτσα τοῦ Κοσσυφοπεδίου ἀσκήσαντος καὶ διαλάμψαντος.

Στίχ. Πέτρος Κορίτσης ἀνὴρ θαυματοφόρος,
Ὅν σοβοῦνται δαίμονες καὶ κοιμηθέντα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βαρλαάμ, Μητροπολίτου Τομπόλσκ τῆς Σιβηρίας. (+1802)

Στίχ. Βαρλαάμ Τομπόλσκ σοφῶς ποιμεναρχήσας,
Ἔστη πρὸ Χριστοῦ ληψόμενος τὰ γέρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Δανιήλ τοῦ Ἀσκίνσκ. (+1843)

Στίχ. Λάκκῳ Δανιήλ ἐκλείσθη τῶν λεόντων,
Καὶ ὁ τοῦ Ἀσκίνσκ κέκλεισται ἐν κελλίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Κοσμᾶ τοῦ ἐν Βερχοτούριε, τοῦ κατὰ Χριστὸν σαλοῦ. (+1680)

Στίχ. Κόσμον Κοσμᾶς ἐμπαίξας Βερχοτούριε,
Πάγας περνοιστοῦ ἔφυγε τοῦ ἀρχαίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος ἔνδοξος Νεομάρτυς Μᾶρκος, ὁ ἐκ Σμύρνης καὶ ἐν Χίῳ ἀθλήσας, ξίφει τελειοῦται ἐν ἔτει ,αωα´ (1801).

Στίχ. Μᾶρκον ἀθλητὴν, ὃν ἔθρεψεν ἡ Σμύρνη,
Χίος καύχημα ἔχει νεομαρτύρων.

*

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, σύναξιν ἐπιτελοῦμεν τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς ἐπονομαζομένης Ὁδηγητρίας, καὶ εὐρισκομένης ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ξενοφώντος Ἀγίου Ὁρους.

Στίχ. Ἰθύνειν καὶ ὀδηγεῖν τοῖς κρείττω,
Δυσωπήθητι τοῖς οἰκτιρμοῖς σου Κόρη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Δευτέρα τοῦ ἁγίου Πνεύματος, σύναξις τελεῖται τῆς θαυματουργοῦ εἰκόνος τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τῇ πόλει Ἁγία Μαύρα τῇ ἐν Λευκάδι τῇ νήσῳ ἐορτάζομεν, ἣτις καὶ Φανερωμένη καλεῖται, ὅτι ἐφάνη κατ' ὄναρ τῷ ἱερομονάχῳ Καλλίστῳ τῷ ζωγράφῳ, καὶ ἐσχεδιάσε τὴν ἁγίαν αὐτῆς μορφήν ἐπὶ σανίδος.

Στίχ. Μορφῆς τὴν θεῶν φανεῖσα σχεδιάζει
Ἀφανῶς ἡ Πάναγνος ἐν Βυζαντίῳ.

Εἶτα τὸ τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Δευτέρα τῆς Πεντηκοστῆς, αὐτὸ τὸ πανάγιον, καὶ ζωποῖόν, καὶ παντοδύναμον ἐορτάζομεν Πνεῦμα, τὸν ἕνα τῆς Τριάδος Θεόν, τὸ ὁμότιμον, καὶ ὁμοούσιον, καὶ ὁμόδοξον τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ.

Στίχ. Πᾶσα πνοή, δόξαζε Πνεῦμα Κυρίου,
Δι' οὐ πονηρῶν πνευμάτων φροῦδα θράση.

Τῇ ἐπιφοιτήσει τοῦ ἁγίου Πνεύματος, πρεσβείαις τῶν Ἀποστόλων σου, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Εἶτα αἱ ζ´ καὶ η´ ῥῥαὶ τῶν κανόνων.

Ὡιδὴ ζ´. Ἦχος βαρῦς. Ὁ εἰρμός.

» Οἱ ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς ἐμβληθέντες ὅσοι Παῖδες, τὸ πῦρ εἰς δρόσον μετέβαλον, διὰ τῆς ὑμνωδίας, οὕτω βοῶντες· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. (δίς)

Τροπάρια.

Ῥητορευόντων τὰ θεῖα μεγαλεῖα τῶν Ἀποστόλων, τοῦ Πνεύματος ἡ ἐνέργεια, ἐνομιζέτο μέθῃ τοῖς ἀπιστοῦσι, δι' ἧς Τριάς γνωρίζεται, εἰς Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὴν ἀδιαίρετον φύσιν ὀρθοδόξως θεολογούμεν, Θεὸν Πατέρα τὸν ἀναρχον, τῆς αὐτῆς ἐξουσίας Λόγον καὶ Πνεῦμα, Εὐλογητὸς εἶ, κράζοντες, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εἰρμὸς ἄλλος. Ῥχος δ'.

- » Σύμφωνον ἐθρόησεν ὀργάνων μέλος,
- » Σέβειν τὸ χρυσότευκτον ἄψυχον βρέτας·
- » Ἡ τοῦ Παρακλήτου δὲ φωσφόρος χάρις,
- » Σεβασμιάζει τοῦ βοᾶν· Τριάς μόνη,
- » Ἰσοσθενής, ἀναρχος, εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Φωνὴν προφητόφθεγκτον ἠγνοηκότες,
Ἐφασκον οἰνότευκτον ἄφρονες μέθην,
Ῥήσεις ξηνηκούσθησαν ὡς Ἀποστόλων·
Οἱ εὐσεβεῖς δέ, σοὶ βοῶμεν ἐνθέως·
Νεουργέ τοῦ σύμπαντος, εὐλογητὸς εἶ.

Δόξα.

Θέσπιν κατεβρόντησεν ὁ βλέπων ὄπα,
Ἐνθους Ἰωὴλ τοῦ θεαρχικωτάτου,
Οἷς ἐκχεῶ, φήσαντος οἰᾶ περ Λόγου,
Τοῦ Πνεύματός μου, συμβοήσουσι· Φύσις,
Ἡ τρισσοφεγγόφωτος, εὐλογητὸς εἶ.

Καὶ νῦν.

Τριττὴ μὲν εὐμοίρησεν ὠρῶν τὴν χάριν,
Ὅπως ὑπεμφήνειε τρεῖς ὑποστάσεις,
Σέβειν ἐν ἀπλότητι τῆς ἐξουσίας·
Ἀλλ' ἐν μιᾷ νῦν ἡμερῶν τῇ Κυρίᾳ,
Υἱὸς Πατῆρ, καὶ Πνεῦμα, εὐλογητὸς εἶ.

Ωιδὴ η'. Ῥχος βαρῦς. Ὁ εἰρμὸς.

» Ἀφλεκτος πυρὶ ἐν Σινᾷ προσομιλοῦσα, βᾶτος Θεὸν ἐγνώρισε, τῷ βραδυγλώσσῳ καὶ δυσήκῳ Μωσεῖ· καὶ Παῖδας ζῆλος Θεοῦ, τρεῖς ἀναλώτους τῷ πυρὶ ὑμνωδοὺς ἔδειξε· Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. (δὶς)

Τροπάρια.

Ζωτικῆς ἐξ ὕψους βιαίας φερομένης, ἠχητικῶς τοῦ Πνεύματος τοῦ παναγίου, ἀλιεῦσι πνοῆς, πυρίνων εἶδει γλωσσῶν, τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ ἐρόρητορεύοντο· Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Οἱ μὴ θιγομένῳ προβαίνοντες ἐν ὄρει, μὴ πεφρικότες πῦρ δειματοῦν, δεῦτε καὶ στῶμεν ἐν τῷ ὄρει Σιών, ἐν πόλει ζῶντος Θεοῦ, πνευματοφόροις Μαθηταῖς νῦν συγχορεύοντες· Πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εἰρμὸς ἄλλος. Ῥχος δ'.

- » Λύει τὰ δεσμὰ καὶ δροσίζει τὴν φλόγα,
- » Ὁ τρισσοφεγγῆς τῆς θεαρχίας τύπος,
- » Ὑμνοῦσι Παῖδες, εὐλογεῖ δὲ τὸν μόνον,
- » Σωτῆρα καὶ παντουργόν, ὡς εὐεργέτην,
- » Ἡ δημιουργηθεῖσα σύμπασα κτίσις.

Τροπάρια.

Μνήμην ὁ Χριστὸς τῶν βροτοσσοῶν ἐπῶν,
Ἀπατρακουσθεῖς τοῖς Ἀποστόλοις ἔφη,
Τὸ Πνεῦμα τεύχει γλωσσοπυρσεύτῳ θεᾷ,
Ἐφίζον· εὐλογητὸν οἰκειουμένην,
Ἡλλοτριωμένη δὲ μέλπει σε κτίσις.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα Υἱὸν
καὶ Ἅγιον Πνεῦμα τὸν Κύριον,
ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σωτηριωδῶς, αὐτοδεσπότης ἰόν,
Φῶς αὐτολαμπές, καὶ παρεκτικὸν φάους,
Ὑπάρχον, ἦκες ἐμφοροῦν Ἀποστόλοις,
Τιμῆν ὡς ἄημα· τοῖς σοῖς οἰκέταις,
Λελιπαρημένον δὲ Πνεῦμα προσνέμοις.

Καὶ νῦν.

Ῥῆσε Προφητῶν πνευματέμφορον στόμα,
Σὴν σωματωδῶς, ᾧ μέδων, ἐνδημίαν,
Καὶ Πνεῦμα κόλπων πατρικῶν προσηγμένον,
Ἀκτιστοσυμπλαστουργοσύνθρονον σέθεν,
Ῥεῖς ἐνανθρωπήσεως πιστοῖς σέβας.

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Πεντηκοστῆς (μόναι αἱ ἱαμβικαί)

Ψάλλονται ἀμφότεραι τῇ Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς καὶ εἰς τὴν ἀπόδοσιν αὐτῆς, μόναι δὲ αἱ ἱαμβικαὶ ἀπὸ τῆς Αναλήψεως μέχρι τῆς ἀποδόσεως αὐτῆς καὶ ἀπὸ τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μέχρι τῆς Παρασκευῆς μετὰ τὴν Πεντηκοστήν.

Ωιδὴ α΄. Ἰαμβική. Ἦχος δ΄.

Θεῖω καλυφθεὶς * ὁ βραδύγλωσσος γνόφω,
Ἐρρητόρευσε * τὸν θεόγραφον νόμον·
Ἴλυν γὰρ ἐκτινάξας * ὄμματος νόου,
Ὁρᾷ τὸν ὄντα * καὶ μυεῖται Πνεύματος
Γνώσιν, γεραίρων * ἐνθέοις τοῖς ἄσμασιν.

Ωιδὴ γ΄. Ἰαμβική. Ἦχος δ΄.

Ἐρρηξε γαστρὸς * ἠτεκνωμένης πέδας,
Ἐβριν τε δυσκάθεκτον * εὐτεκνουμένης,
Μόνη προσευχὴ * τῆς προφήτιδος πάλαι
Ἄννης, φερούσης * πνεῦμα συντετριμμένον,
Πρὸς τὸν δυνάστην * καὶ Θεὸν τῶν γνώσεων.

Ωιδὴ δ΄. Ἰαμβική. Ἦχος δ΄.

Ἄναξ ἀνάκτων, * οἶος ἐξ οἴου μόνος,
Λόγος προελθὼν * Πατρὸς ἐξ ἀναιτίου,
Ἴσοσθενές σου * Πνεῦμα τοῖς ἀποστόλοις
Νημερτές ἐξέπεμψας * ὡς εὐεργέτης,
Ἄιδουσι· Δόξα * τῷ κράτει σου, Κύριε.

Ωιδὴ ε΄. Ἰαμβική. Ἦχος δ΄.

Λυτήριον κάθαρσιν * ἀμπλακημάτων,
Πυρίπνοον δέξασθε * Πνεύματος δρόσον,
Ὡ τέκνα φωτόμορφα * τῆς Ἐκκλησίας·
Νῦν ἐκ Σιών γὰρ * ἐξελήλυθε νόμος,
Ἡ γλωσσοπυρσόμορφος * Πνεύματος χάρις.

Ωιδὴ στ΄. Ἰαμβική. Ἦχος δ΄.

Ἰλασμός ἡμῖν, * Χριστέ, καὶ σωτηρία
Ὁ Δεσπότης ἔλαμψας * ἐκ τῆς Παρθένου,
Ἰν', ὡς προφήτην * θηρὸς ἐκ θαλαττίου
Στέρνων Ἰωνᾶν, * τῆς φθορᾶς διαρπάσης
Ὁλον τὸν Ἀδὰμ * παγγενῆ πεπτωκότα.

Ωιδὴ ζ΄. Ἰαμβική. Ἦχος δ΄.

Σύμφωνον ἐθρόησεν * ὀργάνων μέλος
Σέβειν τὸ χρυσότευκτον * ἄψυχον βρέτας·
Ἡ τοῦ Παρακλήτου δὲ * φωσφόρος χάρις

Σεβασμιάζει * τοῦ βοᾶν· Τριάς μόνη,
Ἴσοσθενής, ἀναρχος, * εὐλογητὸς εἶ.

Ωιδὴ η΄. Ἰαμβική. Ἦχος δ΄.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον, * ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Λύει τὰ δεσμὰ * καὶ δροσίζει τὴν φλόγα
Ὁ τρισσοφεγγής * τῆς θεαρχίας τύπος.
Ἦμνοῦσι παῖδες, * εὐλογεῖ δὲ τὸν μόνον
Σωτῆρα καὶ παντουργὸν * ὡς εὐεργέτην
Ἡ δημιουργηθεῖσα * σύμπασα κτίσις.

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ΩΙΔΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.

Ἐκ τῶν Κανόνων τῆς Ἑορτῆς.

Ἀντὶ τῆς στιχολογίας τῆς ᾠδῆς τῆς Θεοτόκου, ψάλλεται ἡ θ΄ ᾠδὴ τῶν κανόνων [τοῦ μὲν α΄ μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι», τοῦ δὲ β΄ μετὰ τοῦ μεγαλυναρίου «Ἀποστολοι τὴν χάριν τοῦ Παρακλήτου, λαβόντες ἐξεπλήττοντο, ἐτέραις γλώσσαις λαλοῦντες, καθὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου».

Ωιδὴ θ΄. Ἦχος βαρῦς. Ὁ εἰρμός.

» Μὴ τῆς φθορᾶς διαπείρα κυφορήσασα, καὶ παντεχνήμονι Λόγῳ σάρκα δανείσασα, Μητερ ἀπειρανδρε, Παρθένε Θεοτόκε, δοχεῖον τοῦ ἀστέκτου, χωρίον τοῦ ἀπείρου Πλαστοουργοῦ σου, σὲ μεγαλύνομεν. (δίς)

Τροπάρια.

Ἐπιπαφλάζοντος πάλαι πυρίνου ἄρματος, ὁ ζηλωτῆς καὶ πυρίπνοος χαίρων ὀχούμενος, τὴν νῦν ἐκλάμψασαν ἐπίπνοιαν ἐδήλου, ἐξ ὕψους Ἀποστόλοις, ὑφ' ἧς καταλαμφθέντες, τὴν Τριάδα πᾶσιν ἐγνώρισαν.

Νόμου τῶν φύσεων δίχα ξένον ἠκούετο· τῶν Μαθητῶν τῆς μιᾶς γὰρ φωνῆς ἀπηχουμένης, Πνεύματος χάριτι, ποικίλως, ἐνηχοῦντο, λαοί, φυλαὶ καὶ γλώσσαι, τὰ θεῖα μεγαλεῖα, τῆς Τριάδος γνῶσιν μνούμενοι.

Εἰρμός ἄλλος. Ἦχος δ΄.

» Χαίροις Ἄνασσα, μητροπάρθενον κλέος·
» Ἄπαν γὰρ εὐδίνητον εὐλαλον στόμα,
» Ρητρεῦον, οὐ σθένει σε μέλπειν ἀξίως·
» Ἰλιγγιᾶ δὲ νοῦς ἅπας σου τὸν τόκον
» Νοεῖν· ὅθεν σε συμφώνως δοξάζομεν. (δίς)

Τροπάγια.

Δόξα.

Ὑδριν ἔοικε τὴν φυσίζων Κόρη·
Μόνη γὰρ ἐν δίνησι κεκρῦφει Λόγον,
Νοσοῦσαν ἀλθαίνοντα τὴν βροτῶν φύσιν·
Ὅς δεξιῶς κλισμοῖσι νῦν ἰδρυμένος
Πατρός, πέπομφε τὴν χάριν τοῦ Πνεύματος.

Καὶ νῦν.

Ὅσοις ἔπνευσεν ἡ θεοῦ χάρις,
Λάμποντες, ἀστράπτοντες, ἡλλοιωμένοι,
Ὅθνεϊαν ἀλλοίωσιν εὐπρεπεστάτην,
Ἰσοσθενοῦσαν τὴν ἄτμητον εἰδότες,
Σοφὴν τρίφεγγον οὐσίαν δοξάζομεν.

Καταβασία.

Ωιδὴ θ΄. Ἰαμβικὴ. Ἦχος δ΄.

Χαίροις, ἄνασσα, * μητροπάρθενον κλέος·
Ἄπαν γὰρ εὐδίνητον * εὐλαλον στόμα
Ρητρεῦον οὐ σθένει σε * μέλπειν ἀξίως·
Ἰλιγγιᾶ δὲ νοῦς * ἅπας σου τὸν τόκον
Νοεῖν· ὅθεν σε * συμφώνως δοξάζομεν.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος γ΄. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Τὸ πανάγιον Πνεῦμα, τὸ προῖον ἐκ τοῦ Πα-
τρός, καὶ δι' Υἱοῦ ἐνδημησαν, τοῖς ἀγραμμά-
τοις Μαθηταῖς, τοὺς σὲ Θεὸν ἐπιγνόντας, σῶ-
σον, ἀγίασον πάντας. (δίς)

Ἔτερον. Ἦχος ὁ αὐτός.

Φῶς ὁ Πατήρ, φῶς ὁ Λόγος, φῶς καὶ τὸ ἅγιον
Πνεῦμα, ὅπερ ἐν γλώσσαις πυρίναις, τοῖς Ἀ-
ποστόλοις ἐπέμφθη· καὶ δι' αὐτοῦ πᾶς ὁ κό-
σμος φωταγωγεῖται, Τριάδα σέβειν ἀγίαν.

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος β΄.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν
Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς
ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰ-
νεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμη΄, ρμθ΄) καί·

Ἰστῶμεν στίχους δ΄, καὶ ψάλλομεν τὰ παρόν-
τα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα δευτεροῦντες τὸ α΄.

Ἦχος β΄.

Στίχ. α΄. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς με-
γαλωσύνης αὐτοῦ.

Ἐν τοῖς Προφήταις ἀνήγγειλας ἡμῖν ὁδὸν σω-
τηρίας, καὶ ἐν Ἀποστόλοις ἔλαμψε, Σωτὴρ ἡ-
μῶν, ἡ χάρις τοῦ Πνεύματός σου· σὺ εἶ Θεὸς
πρῶτος, σὺ καὶ μετὰ ταῦτα, καὶ εἰς τοὺς αἰῶ-
νας σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν. (δίς)

Στίχ. β΄. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰ-
νεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ἐν τοῖς Προφήταις ἀνήγγειλας ἡμῖν ...

Στίχ. γ΄. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ·
αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑμνήσω σε, τὸν Σωτῆρα
τοῦ κόσμου, καὶ κλίνας γόνυ προσκυνήσω
σου τὴν ἀήττητον δύναμιν· ἐν ἐσπέρᾳ, καὶ
πρωῖ, καὶ μεσημβρία, καὶ ἐν παντὶ καιρῷ εὐ-
λογήσω σε, Κύριε.

Στίχ. δ΄. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυβάλοις εὐήχοις·
αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶ-
σα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Κύριε, οἱ πιστοὶ τὸ γόνυ
τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος ὑποκλίναντες, ἀ-
νυμνοῦμέν σε τὸν ἄναρχον Πατέρα, καὶ τὸν
συνάναρχον Υἱόν, καὶ τὸ συναῖδιον καὶ πανά-
γιον Πνεῦμα, τὸ φωτίζον, καὶ ἀγιάζον τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ΄.

Γλῶσσαι ποτὲ συνεχύθησαν, διὰ τὴν τόλμαν τῆς πυργοποιΐας· γλῶσσαι δὲ νῦν ἐσοφίσθησαν, διὰ τὴν δόξαν τῆς Θεογνωσίας. Ἐκεῖ κατεδίκασε Θεὸς τοὺς ἀσεβεῖς τῷ πταίσματι, ἐνταῦθα ἐφώτισε Χριστὸς τοὺς ἀλιεῖς τῷ Πνεύματι. Τότε κατειργάσθη ἡ ἀφωνία, πρὸς τιμωρίαν· ἄρτι καινουργεῖται ἡ συμφωνία, πρὸς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται
εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. * Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνοῦμέν σε, * δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παντοκράτορ. * Κύριε Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χριστέ, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, * ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, * ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, * Ἰησοῦς Χριστός, * εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε * καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, * καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε. * δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (ἐκ γ')

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν * ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ εἶπα. * Κύριε, ἐλέησον με. * ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, * ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον. * δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς. * ἐν τῷ φωτί σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος. * ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος. * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ πάλιν ἰσχυροτέρᾳ φωνῇ·

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνατος. * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Ἦχος πλ. δ΄.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἀλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας, Φιλάνθρωπε, δόξα σοι. (ἄπαξ)

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα...

Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοί,
καὶ ἐκ τῶν Κανόνων ἡ γ' καὶ ἡ ζ' ᾠδή.
Εἰ δὲ μή, τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 118 (18).

Στίχ. α'. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα. (11' 2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Ἡμέρα τῆ ἡμέρα ἐρεύγεται ῥῆμα, καὶ νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν. (ιη' 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ'. Οὐκ εἰσι λαλιαὶ οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν. (ιη' 4)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ'. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. (ιη' 5)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

**Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...**

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. Ψαλμὸς ιθ' (19).

Στίχ. α'. Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρα θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ. (ιθ' 2)

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, * ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου. (ιθ' 3)

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, ...

Στίχ. γ'. Μνησθεὶ πάσης θυσίας σου καὶ τὸ ὄλοκαύτωμά σου πιανάτω. (ιθ' 4)

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, ...

Στίχ. δ'. Δώη σοι Κύριος κατὰ τὴν καρδίαν σου καὶ πᾶσαν τὴν βουλήν σου πληρώσαι. (ιθ' 5)

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, ...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, * ἀθάνατος ὑπάρχων * καὶ καταδεξάμενος * διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν * σαρκωθῆναι ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου * καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, * ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, * σταυρωθεὶς τε,

Χριστὲ ὁ Θεός, * θανάτῳ θάνατον πατήσας, * εἰς ὧν τῆς ἁγίας Τριάδος, * συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ * καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, * σῶσον ἡμᾶς.

**Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...**

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. δ'. Ψαλμὸς κ' (20).

Στίχ. α'. Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ βασιλεὺς καὶ ἐπὶ τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα. (κ' 2)

Καὶ τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς. Ἦχος πλ. δ'.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἀλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας, Φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Στίχ. β'. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ καὶ τὴν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἔστέρησας αὐτόν. (κ' 3)

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Στίχ. γ'. Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου. (κ' 4)

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ὑψώθητι, Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου * ἄσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου. * (κ' 14).
Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ, * ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Τὸ ἀπολυτικίον τῆς ἑορτῆς. Ἦχος πλ. δ'.
(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ πανσόφους τοὺς ἀλιεῖς ἀναδείξας, καταπέμψας αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ δι' αὐτῶν τὴν οἰκουμένην σαγηνεύσας, Φιλάνθρωπε, δόξα σοι.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ΄. Αὐτόμελον.

Ὅτε καταβάς * τὰς γλώσσας συνέχεε, * διεμέριζεν ἔθνη ὁ Ὑψιστος· * ὅτε τοῦ πυρός * τὰς γλώσσας διένειμεν, * εἰς ἐνότητα πάντας ἐκάλεσε· * καὶ συμφώνως δοξάζομεν * τὸ πανάγιον Πνεῦμα.

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου· Ἦχος πλ. α΄.

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε, Ἀλληλούϊα.

Ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλούϊα τῆς ἡμέρας, ἦτοι Προκείμενον τῆς Κυριακῆς τοῦ πλ. β΄ ἤχου.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον. Ἦχος πλ. δ΄. (Ψαλμὸς κζ΄).

Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου. (κζ΄ 9)

Στίχ. α΄. Πρὸς σέ, Κύριε, κεκράξομαι, ὁ Θεὸς μου, μὴ παρασιωπήσης ἀπ’ ἐμοῦ. (κζ΄ 1)

Στίχ. β΄. Κύριος κραταίωμα τοῦ λαοῦ αὐτοῦ καὶ ὑπερασπιστὴς τῶν σωτηρίων τοῦ χριστοῦ αὐτοῦ ἐστι. (κζ΄ 8)

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

(Ἐφ. ε΄ 8-19)

Ἀδελφοί, ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε· —ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθῶσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ· —δοκιμάζοντες τί ἐστὶν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ. Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκοτούς, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε· τὰ γὰρ κρυφῆ γινόμενα ὑπ’ αὐτῶν αἰσχρὸν ἐστὶ καὶ λέγειν· τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦνται· πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς ἐστὶ. Διὸ λέγει· Ἐγειρε ὁ καθεύδων καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφάσει σοι ὁ Χριστός. Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε,

μὴ ὡς ἄσοφοι ἀλλ’ ὡς σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσι. Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. Καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἴνω, ἐν ᾧ ἐστὶν ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν Πνεύματι, λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀλληλούϊα (γ΄). Ἦχος β΄. (Ψαλμὸς ν΄).

Στίχ. α΄. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. (ν΄ 3)

Στίχ. β΄. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. (ν΄ 12)

Στίχ. γ΄. Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ’ ἐμοῦ. (Ψαλμ. ν΄ 13)

Στίχ. δ΄. Απόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με. (ν΄ 14)

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (ιη΄ 10-20).

Εἶπεν ὁ Κύριος· Ὁρᾶτε μὴ καταφρονήσητε ἐνὸς τῶν μικρῶν τούτων· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οἱ ἄγγελοι αὐτῶν ἐν οὐρανοῖς διὰ παντὸς βλέπουσι τὸ πρόσωπον τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου σῶσαι τὸ ἀπολωλός. Τί ὑμῖν δοκεῖ; ἐὰν γένηται τινὶ ἀνθρώπῳ ἑκατὸν πρόβατα καὶ πλανηθῆ ἐν ἐξ αὐτῶν, οὐχὶ ἀφείς τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐπὶ τὰ ὄρη πορευθεὶς ζητεῖ τὸ πλανώμενον; Καὶ ἐὰν γένηται εὐρεῖν αὐτό, ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι χαίρει ἐπ’ αὐτῷ μᾶλλον ἢ ἐπὶ τοῖς ἐνενήκοντα ἐννέα τοῖς μὴ πεπλανημένοις. Οὕτως οὐκ ἐστὶ θέλημα ἔμπροσθεν τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐρανοῖς ἵνα ἀπόληται εἰς τῶν μικρῶν τούτων. Ἐὰν δὲ ἀμαρτήσῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, ὑπάγε ἔλεγξον αὐτὸν μεταξὺ σοῦ καὶ αὐτοῦ μόνου· ἐὰν σου ἀκούσῃ, ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου· Ἐὰν δὲ μὴ ἀκούσῃ, παράλαβε μετὰ σοῦ ἕτι ἓνα ἢ δύο, ἵνα ἐπὶ στόματος δύο μαρτύρων ἢ τριῶν σταθῆ πᾶν

ῥῆμα. Ἐὰν δὲ παρακούσῃ αὐτῶν, εἰπέ τῇ ἐκκλησίᾳ· ἐὰν δὲ καὶ τῆς ἐκκλησίας παρακούσῃ, ἔστω σοι ὡσπερ ὁ ἐθνικός καὶ ὁ τελώνης. Ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅσα ἐὰν δήσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται δεδεμένα ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ ὅσα ἐὰν λύσητε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔσται λελυμένα ἐν τῷ οὐρανῷ. Πάλιν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐὰν δύο ὑμῶν συμφωνήσωσιν ἐπὶ τῆς γῆς περὶ παντός πράγματος οὐ ἐὰν αἰτήσωνται, γενήσεται αὐτοῖς παρὰ τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. Οὐ γὰρ εἰσι δύο ἢ τρεῖς συνηγμένοι εἰς τὸ ἕμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμι ἐν μέσῳ αὐτῶν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ γίνεται τὸ κήρυγμα τοῦ Θεοῦ λόγου.

Καὶ καθεξῆς ἡ Θεία Λειτουργία
τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου.

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ὁ εἰρμός τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ β' Κανόνος.

Ἦχος δ'.

Χαίροις, ἄνασσα, * μητροπάρθενον κλέος·
Ἄπαν γὰρ εὐδίνητον * εὐλαλον στόμα
Ῥητρεῦον οὐ σθένει σε * μέλπειν ἀξίως·
Ἰλιγγιᾶ δὲ νοῦς * ἅπας σου τὸν τόκον
Νοεῖν· ὅθεν σε * συμφώνως δοξάζομεν.

Κοινωνικόν.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν δεόμεθα, φιλόανθρωπε. Ἀλληλούϊα.
(Ψαλμ. ν' 13).

Μετὰ τὴν μετάδοσιν. Ἦχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, * ἐλάβομεν
Πνεῦμα ἐπουράνιον, * εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ,
* ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· * αὐτὴ
γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ...

Ἦχος β'.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν * αἰνέσεώς σου,
Κύριε, * ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, *

ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς * τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν
μυστηρίων· * τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγιασμῷ,
* ὅλην τὴν ἡμέραν * μελετῶντας τὴν δικαιοσύνην σου.
* Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν. Ἦχος β'.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον * ἀπὸ τοῦ
νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (ἐκ γ')

Ἀπόλυσις· Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν οὐρανόθεν καταπέμψας τὸ πανάγιον Πνεῦμα ἐπὶ τοὺς ἁγίους αὐτοῦ μαθητὰς καὶ ἀποστόλους Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ...

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν...

Ὁ χορός· Ἀμὴν.

Εἰδήσεις. 1. Κατὰ τὴν παρούσαν ἑβδομάδα γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

2. Μέχρι τῆς ἀποδόσεως, εἰς τὴν καθ' ἡμέραν λειτουργίαν στιχολογοῦνται τὰ ἀντίφωνα καὶ τὸ εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς.

3. Ἀπὸ σήμερον ἄρχονται τὰ ἀναγνώσματα ἐκ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Παύλου καὶ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἁγίου Εὐαγγελίου.
